

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA?

CONTACTS

CHEMAREA AMBASADORULUI

Valoarea unui suflet

Totul pentru toți
Vorbește oamenilor
la nivelul lor

Ce este adevărul?
O întrebare de
când e lumea

NOTA EDITORULUI CHEMAREA AMBASADORULUI

Există o istorisire despre William Gladstone (1809-1898), creștin faimos, care a fost de patru ori prim ministru al Angliei și unul dintre cei mai proeminenți lideri politici ai anilor 1800. De multe ori când urca treptele clădirii parlamentului se oprea și îi vorbea băiatului cu ziaarele despre vestea bună despre Iisus.

Dar într-o zi, pe când el și secretarul lui urmau să intre în parlament, a alergat către el un alt băiat vânzător de ziare, strigând: „Vă rog, domnule, băiatul care vindea ziare aici a fost lovit ieri de o trăsură și este grav rănit. E pe moarte și vă cheamă să îl ajutați să intre”. Prim ministrul îl întrebă: „Ce vrei să spui cu «să îl ajut să intre»? ” Băiatul îi răspunse: „Știți, domnule, să intre în Rai!”

Secretarul lui Gladstone protestă: „Nu aveți timp să vizitați un băiat vânzător de ziare pe moarte! Știți cât de important este discursul dumneavoastră. Ar putea schimba cursul istoriei”.

Gladstone ezită un moment, apoi spuse:

„Un suflet nemuritor este mai important decât discursul meu din parlament”. Așa că se duse la mansarda micuță unde băiatul era întins, pe moarte, pe o saltea dură, într-un colț. Cu lacrimi în ochi, Gladstone îl conduse pe băiat în rugăciune să îl primească pe Iisus ca Domn și Mântuitor. Băiatul îl privi și șopti: „Știam că veți veni. Mulțumesc că m-ați ajutat să intru”. Apoi își închise ochii și se duse să fie cu Iisus.

Poate că noi nu facem parte din niciun corp diplomatic, dar indiferent cine suntem sau de unde venim, dacă îl avem pe Iisus atunci suntem ambasadorii *Lui*. Iisus a spus: „Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi” (Ioan 20:21), iar apostolul Pavel a scris „Noi suntem trimiși împuterniciți [ambasadori] ai lui Hristos, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi” (2 Corinteni 5:20). Să fim cu toții conștiințioși în chemarea noastră de a aduce evanghelia și iubirea lui Hristos către mai mulți oameni.

ÎMPĂRTĂȘEȘTE VEȘTEA BUNĂ

MARIA FONTAINE

Cel mai important lucru atunci când mărturisești este dragostea ta pentru Iisus și pentru cei pierduți și credința că Domnul va lucra prin tine atunci când împărtășești cu alții vestea bună. Fiecare dintre noi avem ocazii unice de a împărtăși evanghelia și de a ne lăsa amprenta spre bine în viețile oamenilor. Astfel schimbăm partea noastră de lume! Dacă schimbăm, prin mărturia noastră, chiar și numai viața unei singure persoane, acea persoană poate, la rândul ei, să mărturisească altora.

Fiecare dintre noi avem o comoară prețioasă – avem adevărul. Noi cunoaștem darul minunat al mântuirii și avem o relație personală cu Iisus. Noi avem privilegiul de a împărtăși adevărul și dragostea lui Dumnezeu cu alții.

Ideal este să comunicăm vestea bună a mântuirii în persoană, dar este foarte eficient și dacă îi dăm persoanei o broșură evanghelică sau ceva literatură creștină să citească. Când nu ai timp să conversezi cu persoana, o broșură poate fi o modalitate productivă de a transmite dragostea și adevărul lui Dumnezeu.

Chiar și atunci când te simți inadecvat în mărturisirea ta și nu știi să răspunzi tuturor întrebărilor oamenilor, când nu îți amintești toa-

te versetele biblice, tot poți împărtăși altora vestea bună. Este, bineînțeles, important să-ți îmbunătățești cunoștințele biblice studiind Cuvântul lui Dumnezeu, Biblia, ca să devii „un lucrător care împarte drept Cuvântul adevărului” (2 Timotei 2:15).

Este, de asemenea, important ca, în timp, să înveți cât mai multe despre fundamentul credinței. Credința ta va fi întărită dacă studiezi Cuvântul lui Dumnezeu și ai nevoie de înțelegerea Bibliei ca să-i poți ajuta pe alții să ajungă la Domnul și să crească în credința lor. Vrei să fii capabil să împărtășești scripturi atunci când oamenii îți pun întrebări și să poți „să înveți și pe alții” (2 Timotei 2:2).

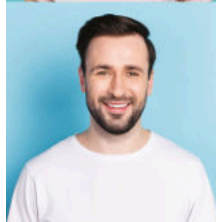
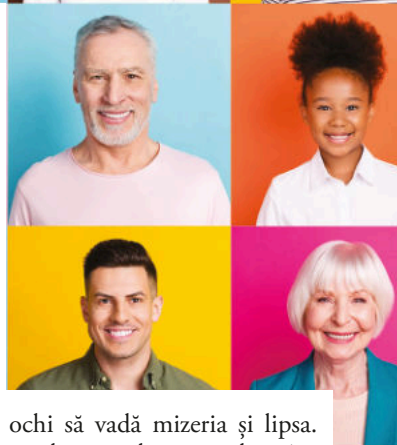
Dar este important să-ți amintești că Dumnezeu este cel care face munca prin tine (Filipeni 2:13). Trebuie să-ți faci partea împărtășind mesajul și adevărul, dar apoi este Duhul Domnului cel care lucrează în inimile oamenilor aducându-i la cunoașterea adevărului.

Iisus ne-a însărcinat, în calitate de creștini, să predicăm evanghelia în toată lumea, tuturor (Marcu 16:15). Fie ca Iisus să-ți dea curajul, viziunea și credința să transmiți vestea bună în partea ta de lume.

PETER AMSTERDAM

AMBASADORI PENTRU HRISTOS

În calitate de creștini noi suntem chemați să ne punem credința în acțiune și să ne preocupăm de cei cu inima obosită și tulburată, de cei dezavantajați, de cei asupriți și de cei în nevoie. Iisus a venit să slujească, iar noi suntem chemați să facem la fel. Servindu-i pe cei în nevoie este o modalitate frumoasă de a ne exprima credința. Cei neprivilegiați, cei în nevoie și cei flămânzi trebuie să știe că sunt iubiți, îngrijiți și prețuiți. Dumnezeu îi prețuiește, iar noi, creștinii, îi prețuim și noi.

Slujind în orfelinate, vizitându-i pe cei bolnavi, împărțind mesajul celor din închisoare, săpând fântâni, învățându-i pe cei neprivilegiați, participând în tabere medicale, susținând cauza celor opresați și multe altele, sunt modalități valoroase prin care putem face lumea un loc mai bun și putem să aducem Spiritul lui Iisus în viețile celor în nevoie.

Sfântul Augustin a spus odată: „Cum arată dragostea? Are mâini ca să ajute. Are picioare ca să se grăbească la cei săraci și în nevoie.

Are ochi să vadă mizeria și lipsa. Are urechi să audă suspinele și înfrustrările oamenilor. Așa arată dragostea”.

Să ne trăim credința și să urmăm exemplul lui Iisus înseamnă să ne punem credința în acțiune și să ne îngrijim de alții în orice modalitate posibilă și să o facem ca pentru Domnul. Ne ocupăm de cei săraci, suferinzi și în nevoie cu balsamul vindecător al lui Dumnezeu și le dăm speranță pentru viitor. Ne ocupăm de cei care par sănătoși și înstăriți dar care sunt oboșiți, în necaz și pierduți. Suntem mișcați de situația dificilă a celor persecutați, a celor ostraciizați de societate sau marginalizați.

Indiferent de situație, noi încercăm să găsim cum să fim cel mai bun exemplu al iubirii lui Dumnezeu. Face parte din a fi lumina lumii și sarea pământului atunci când luminăm cu lumina iubirii și adevărului lui Dumnezeu peste cei în nevoie și când demonstrăm dragostea în acțiune (Matei 5:14-16). Încercăm să fim precum Iisus, să avem inima Lui pentru oameni și

să fim mișcați să facem ce putem ca să le îmbunătățim viețile, atât spiritual cât și material. Umblăm cum a umblat Iisus. Îl urmăm pe Liderul nostru.

Ceea ce facem noi pentru alții – serviciul nostru, rugăciunile noastre, dăruirea noastră – le facem pentru Iisus. Nu le facem ca să obținem apreciere, câștiguri materiale sau alte avantaje în societate. Facem tot ce facem, prin munca și timpul pe care îl dăruim, ca să-L slăvim pe Domnul.

Precum spune 2 Corinteni 5:20: „Noi suntem trimiși împuterniciți [ambasadori] ai lui Hristos; ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi”. Noi suntem reprezentanții lui Hristos. Noi suntem cetățeni ai Raiului și reprezentăm împărăția lui Dumnezeu. Noi suntem în misiune temporară pe pământ ca să ne reprezentăm țara și pe regele nostru. Este o mare onoare să fii ambasador, iar noi avem responsabilitatea să ne comportăm ca atare.

Noi îl reprezentăm pe Prințul Păcii și suntem însărcinați să dăm mesajul Lui lumii. Și care este acest mesaj? A doua jumătate a versetului prezintă clar mesajul pe care trebuie să îl dăm: „Vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: împăcați-vă cu Dumnezeu!”

Există milioane, chiar miliarde de oameni care nu îl cunosc personal pe Dumnezeu, care nu au auzit niciodată de Iisus și nu știu despre darul mântuirii și despre comoara vieții veșnice care îi așteaptă când îl primesc pe Iisus ca mântuitor. Privilegiul nostru este să le dăm vestea bună, să îl prezentăm pe Iisus și, în final, să aducem cât mai mulți oameni posibil în Rai împreună cu noi.

Să fim cu toții ambasadori activi și destoinici ai lui Hristos. Noi reprezen-

tăm cel mai spectaculos tărâm din întregul univers – împărăția lui Dumnezeu. Este cu adevărat un privilegiu să slujim ca ambasadorii ai lui Dumnezeu și putem, și ar trebui, să arătăm dragostea, grija și compasiunea lui Iisus prin orice facem, fie că este lucru mărunț sau mareț. Prin faptul că Iisus „a luat un chip de rob” a dat cel mai mareț exemplu de slujire pe care lumea aceasta îl va vedea vreodată (Filipeni 2:7).

Dragostea noastră pentru Iisus ne motivează să-i slujim pe alții în numele Lui. Ne motivează să fim ambasadorii Lui în orice situație ne-am afla. Ne constrânge să-i ajutăm pe cei în nevoie și să le dăm speranță și vindecare celor cu inima frântă.

Noi putem fi mâinile Sale ca să ajutăm și să atingem, gura Sa să rostim adevărul și să dăm încurajare și speranță, ochii Săi să arătăm compasiune, picioarele Sale să mergem alături de cei oboșiți și brațele Sale să îi ajutăm pe cei ce își cară poverile grele. Facem aceste lucruri pentru El fiindcă încercăm să facem ceea ce ar fi făcut El dacă ar fi fost aici. Avem consemnată viața lui Iisus cât a fost pe pământ și asta ne arată când de mult ne-a iubit El pe noi. Știm din Biblie cum a interacționat El cu milă cu oamenii din vremea Lui.

Iisus ne-a încredințat responsabilitatea de a dăruii dragostea Sa personală, necondiționată și atotcuprinzătoare tuturor oamenilor, cei cu care împărțim această planetă. Hai să *fim* precum Iisus. Hai să *iubim* precum Iisus. Să ne deschidem inimile față de alții în numele lui Iisus. Să fim conducători pentru Dumnezeu ca să vindece și să salveze lumea aceasta stricăță și în nevoie.

UDAY PAUL

TOTUL PENTRU TOȚI

Biblia ne spune: „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia” (Romani 12:2). Ne spune, de asemenea, că „m-am făcut tuturor totul, ca să măntuiesc pe unii din ei” (1 Corinteni 9:22). La prima vedere aceste instrucțiuni par contradictorii, dar, de fapt, se completează una pe cealaltă. Dumnezeu nu dorește ca noi să ne conformăm atitudinilor care nu sunt conforme cu El, indiferent cât de răspândite sunt, dar vrea totuși să știm ce se petrece în societate ca să putem arăta cât mai bine oamenilor dragostea Sa pentru ei și să-i aducem cât mai aproape de El.

Apostolul Pavel este un exemplu bun pentru acest timp de flexibilitate deoarece el a muncit să răspândească creștinismul la o mare varietate de oameni. Spre exemplu, când s-a adresat unei audiențe predominant evreiești în Antiohia, le-a reamintit de istoria Israelului de pe vremea lui Moise până la David, apoi le-a arătat că Iisus este împlinirea profețiilor Vechiului Testament despre venirea lui Mesia (Fapte 13:14-49). Dar când Pavel a vorbit consiliului Areopag din Atena, format din greci sofisticați care n-ar fi fost interesați de istoria poporului evreu, a început prin a face referire la un altar pe care îl văzuse în oraș, care purta inscripția „Unui Dumnezeu necunoscut”. Apoi

le-a citat din poezii grece ca să le arate că atributele acestui Dumnezeu – creația, providența și judecata – se împlinesc în Iisus (Fapte 17:22-31).

Francis Xavier (1506-1552) a trăit și el principiul „totul pentru toți”. Ca să poată relaționa cu poporul indian care considera smerenia o virtute, el a purtat haine ponosite și a călătorit pe jos. Mai apoi, când a vizitat Japonia, a aflat că smerenia nu era considerată o virtute, iar sărăcia era desconsiderată, așa că a adoptat un stil de îmbrăcăminte adecvat. Xavier a făcut ce era necesar ca să-L prezinte pe Iisus în așa fel încât oamenii pe care încerca să-i ajute să poată relaționa cu el.

Iisus însuși s-a făcut „totul pentru toți” atunci când a părăsit mărețele săli ale Raiului și relația apropiată pe care o avea cu Tatăl Său ca să vină pe pământ în formă umană (Filipeni 2:5-7). El a făcut asta ca să poată relaționa mai bine cu noi, să ne poată înțelege mai bine problemele și slăbiciunile și să se sacrifice pe Sine pentru iertarea păcatelor noastre (Evrei 2:17). Iisus ne cheamă să-i urmăm exemplul și să arătăm dragoste pentru alții prin faptul că le prezentăm mesajul evangheliei la nivelul la care se află ei în acel moment.

MARIA FONTAINE

NICIUNUL SĂ NU PIARĂ

Iubirea imensă și harul lui Dumnezeu se extind către toată creația Sa, iar El nu a creat unii oameni pe care să-i iubească mai mult, iar pe alții mai puțin. El nu i-a etichetat și nu i-a favorizat pe unii oameni după rasă, etnie, clasă sau cultură și pe alții mai puțin. Dumnezeu nu arată părtinire (Fapte 10:34).

Noi, creștinii, suntem chemați să îi iubim pe toți oamenii indiferent de proveniență, statut social sau orice alte caracteristici. Iisus a murit și și-a dat viața pentru *toți* oamenii. El a arătat cea mai mare dragoste posibilă când a murit pentru fiecare dintre noi.

Dumnezeu îi iubește pe oameni în mod egal și L-a dat pe Fiul Său pentru fiecare dintre noi. Biblia ne spune că „nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi” (Ioan 15:13). Dumnezeu, în dragostea Sa pentru creația Lui, dorește ca fiecare să ajungă să se căiască și să accepte darul gratuit al mântuirii prin Iisus. Iisus a murit pentru toți oamenii și dorește ca niciunul să nu piară, indiferent cine este (2 Petru 3:9).

„Omul se uită la ceea ce izbește ochii, dar Domnul Se uită la inimă” (1 Samuel 16:7). Și când ne aliniem viețile cu viziunea Lui pentru omenire, putem și noi să privim peste diferențele față de alți oameni ca să vedem valoarea lor inestimabilă și demnitatea lor ca indivizi unici, creați după imaginea lui Dumnezeu. Putem în-

văța să ne iubim aproapele și să ne facem partea ca să aducem pacea în lume cerându-i lui Dumnezeu să ne dea iubirea Sa pentru alții. Biblia spune: „Hristos v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui” (1 Petru 2:21).

Fiecare persoană este neprețuită pentru Dumnezeu. El dorește ca toți să primească mântuirea prin Iisus și se bucură când se întâmplă. Dumnezeu nu face diferențe între oameni. Fiecare, indiferent de statutul lui în lume, este păcătos înaintea Lui și are nevoie de iubirea și de iertarea Sa. Responsabilitatea creștinului este să predice tuturor evanghelia, mai ales celor pe care El i-i scoate în cale.

În fiecare țară de pe pământ există oameni care au nevoie de Iisus. În fiecare oraș și în fiecare comunitate există oameni care au nevoie de El. *Tu* poți fi un instrument să le aduci pe Hristos. Ei au nevoie de iubirea necondiționată a lui Dumnezeu. Ei au nevoie de creștini care pot nu numai să-i ajute să-L găsească pe Iisus, ci și să meargă alături de ei pe calea progresului creștin. Pe oricine îl aduce Dumnezeu în calea ta, oricui te cheamă El să îi prezinți mesajul, să fii pregătit să împărtășești cu el vestea bună „la timp și nelatimp” (2 Timotei 4:2).

– Peter Amsterdam

FEMEIA DE LA FÂNTÂNĂ

Deși majoritatea dintre noi am auzit termenul „bunul samaritan”, s-ar putea să nu prea știm cine sunt samaritenii și ce antipatie era între ei și poporul evreu. Această antipatie este înrădăcinată în istorie.

În anul 720 îdH., regele Imperiului Asirian a invadat Israelul și a dus cu el captivi în Asiria cele zece triburi din nord. Apoi a adus popoare străine să locuiască în orașele din nordul Israelului, acolo unde trăiseră evreii, iar acea zonă a devenit Samaria. (Vezi 2 Regi 17:22-34.)

Mulți dintre locuitorii acestei regiuni sunt descendenți ai părții nordice a Israelului dar s-au căsătorit cu ne-evrei și au fost asimilați în cultura popoarelor care veniseră acolo. Acești

oameni au ajuns să îl veneraze pe Dumnezeuul evreilor, dar nu considerau Ierusalimul ca oraș sfânt și nu se închinau în templul evreiesc. Pentru ei muntele Garizim din Samaria era locul cel mai sfânt unde trebuia venerat Dumnezeu și au construit acolo un templu. Deoarece obiceiurile și venerarea religioasă a samaritenilor era diferită de cea a evreilor, evreii evitau să aibă de-a face cu samaritenii.

Odată, pe când călătorea prin Iudeea, Iisus s-a hotărât să se întoarcă la casa Lui din provincia Galileea. Cel mai scurt drum era prin Samaria, dar pentru că evreii nu aveau de-a face cu samaritenii, preferau să meargă pe drumul mai lung, ocolitor, doar ca să evite să treacă

prin Samaria. Dar, spre surprinderea ucenicilor Lui, Iisus a ignorat aceste convenții și i-a condus direct prin Samaria.

După ce Iisus și ucenicii Lui au mers prin Samaria preț de mai multe mile, pe un teren accidentat și aspru, au ajuns la fântâna lui Iacov, pe care patriarhul Iacov și fiu lui au săpat-o cu aproape 2000 de ani înaintea.

Ei erau obosiți și însetați și s-au adunat în jurul fântânii să-și potolească setea, dar nu aveau cu ce scoate apă, iar fântâna avea peste 30 m adâncime. Erau și fără mâncare. La jumătate de milă depărtare era orașul samaritean Sihar, deci s-a hotărât ca ucenicii să meargă acolo să cumpere mâncare. Însă Iisus, prea

obosit după călătorie, a rămas în urmă la fântână să se odihnească (Ioan 4:5-6).

La scurt timp după aceea a apărut o femeie cu o găleată pentru apă. Apropiindu-se de fântână a fost surprinsă să vadă străinul stând acolo. S-a uitat la el suspicios și s-a gândit: „Evident un evreu”. Sperând să nu o deranjeze s-a pregătit să-și coboare găleata în fântână.

„Dă-Mi să beau” a cerut Iisus.

Surprinsă, femeia îl privi. „Cum Tu, iudeu, ceri să bei de la mine, femeie samariteană?” întrebă ea (Ioan 4:7-9).

Iisus i-a răspuns: „Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: «Dă-Mi să beau!», tu singură ai fi cerut să bei și El ți-ar fi dat apă vie”.

Femeia îi răspunse: „Doamne, n-ai cu ce să scoți apă și fântâna este adâncă; de unde ai putea să ai, dar, această apă vie?”. Și, probabil ca să-l pună la locul lui pe acest străin evreu, adăugă: „Ești Tu oare mai mare decât părintele nostru Iacov, care ne-a dat fântâna aceasta și a bătut din ea el însuși și feciorii lui și vitele lui?” (Ioan 4:10-12).

Iisus i-a răspuns spunându-i: „Oricui bea din apa aceasta îi va fi iarăși sete. Dar oricui va bea din apa pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete; ba încă, apa pe care i-o voi da Eu se va preface în el într-un izvor de apă care va țâșni în viața veșnică”.

Iată aici o afirmație extraordinară! Nesigură că L-a înțeles, femeia întrebă: „Doamne, dă-mi această apă, ca să nu-mi mai fie sete și să nu mai vin până aici să scot” (Ioan 4:13-15).

Iisus i-a dat un răspuns neașteptat: „Du-te de cheamă pe bărbatul tău și vino aici”, la care ea a răspuns: „N-am bărbat”. Iisus i-a zis: „Bine ai zis că n-ai bărbat. Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul” (Ioan 4:16-18).

Femeia a fost șocată! Cum ar fi putut acest străin să știe atâtea detalii despre viața ei privată decât dacă nu era, oare, un profet? S-a gândit că pe el l-ar putea întreba cea mai disputată chestiune religioasă a zilei.

„Doamne, părinții noștri s-au închinat pe

muntele acesta; și voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine oamenii”.

Iisus i-a răspuns: „Crede-Mă că vine ceasul când nu vă veți închina Tatălui nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim. Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl. Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui trebuie să i se închine în duh și în adevăr” (Ioan 4:19-24).

Femeia a fost uimită de răspunsul Lui. „Cât de minunat”, se gândi ea „ar fi să ne închinăm lui Dumnezeu în inimile noastre oriunde ne-am afla!” Apoi L-a întrebat marea întrebare despre mult-așteptatul Mesia.

„Știu că are să vină Mesia (cărui a se zice Hristos); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile”.

Iisus o privi în ochi și îi spuse: „Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela” (Ioan 4:25-26).

Femeia îl privi pe Iisus cu uimire. Oare să fie El Mesia, Hristosul?

Chiar atunci s-au întors ucenicii lui Iisus din oraș și s-au mirat că El vorbea cu o femeie. Când ei s-au apropiat femeia și-a lăsat găleata

și a fugit înapoi în oraș.

Când a ajuns în piață a strigat cu entuziasm: „Veniți de vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este Acesta Hristosul?” (Ioan 4:28-29). Văzându-i convingerea și entuziasmul, mulți oameni au crezut povestea ei, că vorbea despre mult-așteptatul Mesia.

Nu după mult timp ucenicii au văzut o mare mulțime de oameni care venea în grabă spre ei, cu femeia printre ei. Oamenii L-au rugat să stea cu ei și să îi învețe. Iisus a fost de acord, iar samaritenii s-au bucurat și l-au condus în Sihar.

Timp de două zile Iisus i-a învățat în orașul lor și, auzind cuvintele minunate ale adevărului pe care El i-a învățat, mulți au ajuns să creadă în El și i-au spus femeii: „Acum nu mai credem din pricina spuselor tale, ci din pricină că L-am auzit noi înșine și știm că Acesta este în adevăr Hristosul, Mântuitorul lumii!” (Ioan 4:39-42).

În ultima zi, pe când Iisus și ucenicii Lui se pregăteau să-și continue călătoria spre Galileea, o mulțime de oameni din oraș s-au strâns să le ureze rămas bun. Femeia samariteană și-a luat rămas bun de la Iisus cu un zâmbet de bucurie, fiindcă acum a înțeles pe deplin semnificația cuvintelor Lui din acea zi de la fântână, căci un izvor de apă vie s-a pornit din sufletul ei.

Din această poveste frumoasă din Evanghelia după Ioan învățăm că Iisus a rupt tradițiile zilelor Lui ca să poată ajunge la sufletele pierdute și singuratec cu dragostea și cu adevărul lui Dumnezeu. El a privit peste diferențele culturale, etnice și religioase ale samaritenilor ca să ne ofere adevărul, cât și peste păcatele femeii de la fântână ca să vadă acel suflet care tânjea după dragostea lui Dumnezeu. Această poveste ne învață că dragostea și mântuirea lui Dumnezeu în Iisus sunt pentru toți oamenii. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea [și pe oricine din ea], că a dat pe singurul lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3:16).

ÎMPĂRTĂȘEȘTE DIN CREDINȚA TA

LI LIAN

Mulți dintre noi simțim să ne împărtășim credința dar nu prea știm de unde să începem. Iată aici câteva sugestii utile.

Pune întrebări semnificative. Întrebările specifice te ajută să conduci cursul conversației. Iisus a început de multe ori să învețe oamenii punând întrebări retorice. „Care dintre voi...?” (Luca 11:11).

Ascultă răspunsurile. Dacă ascuți răspunsurile oamenilor ei se deschid și îți împărtășesc viața lor și problemele prin care trec. „Orice om să fie grabnic la ascultare” (Iacov 1:19).

Adaptează-te. Când afli lucruri despre oameni, te ajută să-i ajuți mai bine și să le arăți Biblia așa cum să poată relaționa cu ea. „M-am făcut tuturor totul, ca, oricum, să măntuiesc pe unii din ei” (1 Corinteni 9:22).

Spune o poveste ca să îți illustrezi ideea. Iisus a fost expert în folosirea pildelor pentru a capta interesul audienței Sale și a-i învăța (Marcu 4:2). Există momente în conversație când „Asta îmi amintește de o poveste...” poate duce discuția la subiecte mai profunde și la mărturisire.

Folosește evenimente curente. De multe ori în Noul Testament Iisus a făcut referință la evenimente locale ca să răspundă întrebărilor

oamenilor și, în felul acesta, să le arate perspectiva lui Dumnezeu asupra situației. (Vezi Luca 13:4.)

Spune-le mărturia ta. Dacă explici cum ai ajuns tu să îl găsești pe Iisus sau cum a lucrat Dumnezeu în viața ta face credința creștină mai practică și mai apropiată de realitate. Apostolul Pavel a povestit de multe ori despre felul cum s-a convertit. (Vezi Fapte 26:1-23.)

Folosește literatura evanghelică. O broșură sau un alt fel de literatură creștină este o modalitate eficientă de a mărturisi oamenilor pe care îi întâlnești în cursul zilei (2 Timotei 4:2).

Fii bun și înțelegător. Nu toată lumea va înțelege și va accepta ceea ce crezi tu, dar va fi mai ușor pentru ei să le ia în considerare dacă vorbești frumos și cu blândețe. „Vorbirea voastră să fie totdeauna cu har, dreașă cu sare, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia” (Coloseni 4:6).

Adu-i în fața unei decizii. Fiecăruia trebuie să i se dea șansa să îl cunoască pe Iisus ca Prieten și Mântuitor personal. Unii îl primesc pe Iisus de la prima întâlnire, alora le ia câțiva ani până să fie pregătiți. Deși este decizia lor, noi ne putem face partea oferindu-le Calea, Adevărul și Viața (Ioan 14:6).

CE ESTE

ADEVĂRUL?

MARGE BANKS

Stând în sala de judecată a Ierusalimului controlat de romani, față în față cu Iisus, proful din Galileea, procuratorul Pilat din Pont a pus o întrebare care a devenit cea mai faimoasă întrebare din toate timpurile: „Ce este adevărul?” Se pare că Pilat nu și-a dat seama că răspunsul era chiar în fața lui. Biblia ne spune că „harul și adevărul au venit prin Iisus Hristos” (Ioan 1:17), iar Iisus a spus: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața” (Ioan 14:6).

Astăzi trăim într-o lume a relativismului, unde se pare că nu există absolut. Relativismul susține că adevărul este subiectiv, evaziv și schimbător. Politicienii fac promisiuni pe care nu le țin; doctorii induc în eroare; comerțul lumii este călăuzit de lăcomie cu costul integrității; istoria este rescrisă; de multe ori știrile sunt părtinitoare, senzaționale sau distorsionate; distracțiile moderne sunt la limita între realitate și fantezie; Biblia este privită ca un mit, irelevantă sau nepotrivită pentru nevoile de azi.

Oamenii pot să-și imagineze ce vor ei, să discrediteze cât vor și să încerce să facă realitatea să se conformeze dorințelor și planurilor lor, însă asta nu schimbă adevărul.

După cum spunea Mohandas Gandhi: „Dumnezeu există, chiar dacă întreaga lume îl neagă. Adevărul rămâne, chiar dacă nimeni nu îl susține. Se auto-susține”.

Cei care își închid mintea față de realitate împlinesc involuntar cele mai triste cuvinte din Biblie: „[Iisus] era în lume, și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut. A venit la ai Săi și ai Săi nu L-au primit” (Ioan 1:10-11). Chiar și mulți dintre cei care caută sincer adevărul se uită mai întâi în locul greșit. În vreme ce explorează noi forme de spiritualitate sau iau calea psihologică a auto-perfecționării, spre exemplu, precum Pilat, ei nu observă ceea ce este chiar în fața lor: adevărul eliberator și iubirea lui Dumnezeu, pe care El ni le dă și nouă cu mână liberă.

Dar cei care citesc Biblia cu mintea deschisă și cu inima credincioasă vor găsi ceea ce au căutat – răspunsul la cele mai profunde întrebări ale vieții și dragoste suficient de mare încât să umple cel mai adânc gol – adevărul. „Dacă rămâneți în Cuvântul Meu sunteți în adevăr ucenicii Mei; veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face liberi” (Ioan 8:31-32).

HRANĂ SUFLETEASCĂ

BIBLIA, DESPRE ADEVĂR

În ziua de azi cuvântul „adevăr” face de multe ori referință la „ceva sincer sau ce corespunde realității” sau ceva legat de conceptul cuiva asupra lumii. În versetele următoare din Biblie, adevărul este folosit cu sensul mai profund de „a transcende realitatea fundamentală sau spirituală”.

Ar trebui să căutăm adevărul

Psalmul 25:5: Povățuiește-mă în adevărul Tău și învață-mă; căci Tu ești Dumnezeuul mântuirii mele, Tu ești totdeauna nădejdea mea.

1 Timotei 2:3-4: Lucrul acesta este bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, care vrea ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului.

Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul.

Psalmul 119:151: Dar Tu ești aproape, Doamne, și toate poruncile Tale sunt adevărul.

Ioan 17:17: Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.

Dumnezeu a promis să ne dezvăluie adevărul Său.

Ioan 8:31-32: Și a zis iudeilor care crezuseră

în El: „Dacă rămâneți în Cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei; veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face slobozi”.

Ioan 16:13: Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare.

Iisus este adevărul.

Ioan 1:14: Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava Singurului născut din Tatăl.

Ioan 14:6: Iisus i-a zis: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine”.

Adevărul este universal și atemporal

Psalmul 119:160: Temelia cuvântului Tău este adevărul și toate legile Tale cele drepte sunt veșnice.

Psalmul 100:5: Căci Domnul este bun; bunătatea Lui ține în veci și credințioșia Lui din neam în neam.

MARIA FONTAINE

Rezultatele

Chiar și atunci când nu vezi imediat rezultatele mărturisirii tale, Dumnezeu a promis că, Cuvântul Său nu se va întoarce la El fără vreun rezultat; va împlini scopul Lui (Isaia 55:11). Poate că nu vezi în viața asta rezultatul mărturisirii tale fiindcă nu știi întotdeauna dacă, cum și când se vor înrădăcina semințele adevărului în inima cuiva. Poate că persoana căreia i-ai mărturisit îl va găsi în final pe Domnul datorită a ceea ce i-ai spus, sau poate că mărturia ta va lucra în inima lui să facă să fie mai receptiv la mărturia altui creștin sau când va citi sau va auzi despre evanghelie.

Nu ne putem aștepta să fim întotdeauna atât semănători cât și culegători, fiindcă Domnul a spus că unii seamănă, alții udă, dar Dumnezeu este cel care face să crească (1 Corinteni 3:6-7). Uneori intrăm în munca altora ca să împărtășim vestea bună, iar alții intră în munca noastră. Uneori noi suntem cei care îi conducem pe oameni la Domnul după ce au fost mult timp în pregătire înainte ca să-L primească în viețile lor. Noi apărăm la momentul strategic, când sunt pregătiți să-L primească pe Iisus, și putem să culegem datorită plantării și udării făcute de alții.

Poate că apărăm în viața cuiva în faza de început, precum semănătorii, ca să plantăm

sămânța inițială a evangheliei. Sau poate udăm sămânța care a fost deja plantată în inimile lor de altcineva. Poate le răspundem la mai multe întrebări, împărțim cu ei iubirea lui Iisus, iar Duhul Sfânt va continua să lucreze în inimile lor prin mărturia pe care o primesc. Poate nu îi vom mai vedea niciodată, însă Domnul folosește Cuvântul Său și dragostea pe care le-am împărtășit-o ca pe încă un pas spre a-i aduce la El. Mântuirea lor va fi, în parte, ca rezultat al conștiincozității noastre de a împărți cu ei dragostea și mesajul Său.

Nu toată lumea este interesată să-L cunoscă pe Iisus sau să se apropie de Dumnezeu, deci să nu fi surprins dacă unii oameni nu vor primi mântuirea. Poate fi puțin descurajator atunci când încerci să te deschizi față de alții și să le oferi cel mai minunat dar, iar ei să îl refuze, să schimbe repede subiectul, sau chiar să te ia în râs. Nu renunța. Acea persoană poate nu este pregătită azi să asculte sau să fie salvată, dar următoarea poate fi. Dacă perseverezi în mărturisirea ta și în rugăciune, mai devreme sau mai târziu vei avea rezultate pozitive. (Vezi Pilda semănătorului, Luca 8:5-15.) – Shannon Shayler

A MERITAT TOTUL

Când Iisus părăsea lumea aceasta ca să se întoarcă în Rai ne-a explicat că se duce înaintea noastră ca să ne pregătească un loc (Ioan 14:2) – un loc unde nu va mai fi nici moarte, nici tristețe, nici lacrimi, nici durere (Apocalipsa 21:4). „Lucrurile pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au auzit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc. Nouă însă ni le-a descoperit prin Duhul Său” (1 Corinteni 2:9-10). Știind ce slavă și bucurie eternă și ce răsplăți ne așteaptă în Rai ne face mai suportabile dificultățile, încercările și necazurile.

Timpul nostru pe pământ este o parte importantă din planul lui Dumnezeu pentru fiecare dintre noi, dar nu este sfârșitul. Toate lucrurile prin care trecem acum ne modelează să fim așa cum trebuie să fim ca să se împlinească scopul Lui în viețile noastre, dar este și o pregătire pentru viața următoare. Biblia spune că, contemplând slava Domnului suntem și noi transformați după imaginea Sa (2 Corinteni 3:18).

Deci, când viața este un chin zilnic și te întrebi dacă merită cu adevărat sau dacă contezi cu ceva în lumea din jurul tău, amintește-ți de ce te așteaptă înainte. Când timpul tău pe pământ s-a sfârșit și îl întâlnești pe Iisus și intri în împărăția Lui, dacă „ai păzit credința” vei primi o

răsplată mai mult decât se poate descrie în cuvinte pentru că ai luptat „lupta cea bună” (2 Timotei 4:7-8).

Tatăl tău cere să veghezi asupra ta și te iubește și tot ce permite să vină în viața ta – fie că este bine sau rău pe moment – va lucra în final spre bine pentru tine (Romani 8:28). Dacă ai încredere în El vei deveni un creștin mai bun, mai înțelept, mai iubitor și mai folositor – o unealtă în mâinile Lui, un canal prin care El poate revărsa iubirea Lui și Cuvântul Său ca să îi mângâie și să îi întărească pe alții și să aducă sufletele pierdute la El.

Dacă îți ții ochii ațintiți asupra destinației finale – Raiul – te va încuraja și reasigura că dificultățile prin care treci în viața ta merită totul. „Eu consider că suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi” (Romani 8:18).

Va merita cu totul, când vom ajunge la Iisus

Și greutățile vieții mărunte vor părea;
O singură privire și toate durerile s-au dus;

Deci curajos aleargă până ce pe Hristos îl vei vedea!

– *Esther Kerr Rusthoi*

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

DUPĂ CUM M-A TRIMIS TATĂL PE MINE

După cum M-a trimis Tatăl pe Mine, așa te trimit și Eu pe tine. Te trimit într-o lume rănită, îndurerată, suferindă, în singurătate și în nevoie ca să-i poți da acestei lumi pierdute și singuratice ceea ce ți-am dat Eu ție. Să dai fără plată dragostea, compasiunea și înțelegerea Mea celor care au cu atâta disperare nevoie de ele.

Oriunde ai fi și în orice situație te-ai afla, există oameni în preajma ta care au nevoie de dragostea Mea. Eu doresc să le dau nu doar viața veșnică, cât și o viață mai abundentă aici și acum – iubire, pace, înțelegere și împlinire. Doresc să le transform viețile, atât viața lor pe pământ, cât și viața de după.

Cuvintele tale prietenești și cu compasiune demonstrează dragostea și preocuparea Mea pentru ei și că doresc să fiu prietenul lor pentru totdeauna. Pentru cei care au foarte puțini prieteni loiali, simpatia și înțelegerea ta le atinge inima. Pacea ta, încrederea ta și siguranța ta în mijlocul furtunilor vieții sunt lucrurile după care ei tânjesc. Dragostea adevărată pe care o văd la tine este precum focul din șemineu într-o noapte friguroasă de iarnă.

Oricine poate influența pe alții, și când influențezi în bine, atunci acea persoană influențează la rândul ei pe alții în bine, și tot așa se propagă dragostea Mea.

